

мы сички-тъ были въ равно достоинство, Уставъ много похваленъ и достоинъ за подраженіе по правдина отъ сичкото Христіанство! Велики Константинъ, кѣто възлѣзалъ на престолатъ, раздѣлилъ земѣмъ тѣ на Римската Имперія на извѣстны Епархіи. Какво-то Свещеницы-тъ и Діакони-тъ състоели подѣ начелство-то на Епископы-тъ, тѣй пакъ сѣщо и Епископи-тъ зависели отъ Митрополиты-тъ, а тѣ отъ Патріархи-тъ, кои-то еще отъ първо были четири, а именно: въ Римъ, въ Антиохія, въ Іерусалимъ и въ Александрія, при кои-то на поконъ се присвединилъ еще и Патріархъ Константинопольски, еще понататкъ и Български въ *Търново*, отъ тѣхъ Константинопольскій-атъ станѣлъ на 415 година а Българскій-тъ на...* Ащкъ духовенство-то общо, както граждане на Господарство-то, были подчинени на свои-тъ Господари.

§ 30.

Распря, или прѣпоръ въ Христова-та Църква.

Имало обаче хора отъ Апостолски-тъ времена еще, кои-то или споредъ предаиность-та си къмъ свои-тъ стары обычаи, или споредъ твърдѣ голѣмо то мѣдрованіе, или поради други нѣкои случаи и до падванія, привождали Христіанскѣ-тъ Църкви въ вѣлнуванѣ, и нераскаяни-тъ се отлѣчали отъ нея, както сѣ стѣпници и еретицы. Отъ предаиность-та къмъ стары-тъ обычаи се наченѣлъ прѣпоръ въ самы-тъ еще времена на Апостоли-тъ, кога-то Іудее-тъ, кѣто встѣпвали въ Христіанска вѣра, потвърдявали, какво и тѣхны-тъ ветхозавѣтны обреди, като обрѣзаніе то и други пакъ толкосъ сѣ нужди, колко то и Христовы-тъ поставенія, за да може да се спасе чловѣкъ, и дору искали, щото и езичници-тъ, кои-то приѣмвали Христіанскѣ вѣрѣ, да държатъ сички-тъ Жидовски обреди. Този прѣпоръ подалъ

* Виж. въ Кормій книга листъ 2-3-4. и. т. и.